

CUVÎNT ÎNAINTE

Timp de aproape 12 ani (1946-1958), luptătorii anticomuniști retrași în susținuți de populația satelor din împrejurimi, au rezistat eroic atacurilor trupelor de Securitate. În această luptă au fost implicați zeci de mii de oameni. Majoritatea au căzut în luptă sau au fost condamnați la moarte și executați. Locuitorii satelor de la poalele munților, care îi ajutau și îi aprovizionau cu alimente, când nu au fost executați, au umplut închisorile și lagărele de exterminare.

Autorul, Cicerone Ionițoiu, în prezent vicepreședinte al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, a memorat evenimente, nume, localități și întâmplări. Le-a memorat și apoi, după mulți ani, le-a consemnat așa cum i-au fost povestite de cei pe care i-a întâlnit în închisori și lagăre. În ultimii ani, cu ocazia călătoriilor făcute în țară, le-a completat cu noi date încredințate de supraviețuitori.

Timpul nu i-a îngăduit o stilizare mai îngrijită, nici o sistematizare mai adecvată a materialului strâns.

Împrejurările au făcut posibile eventuale erori asupra denumirii unor localități, a numelor unor persoane și chiar a modului cum și-au pierdut viața.

Vom fi recunoscători cititorilor care, în cunoștință de cauză, ne vor semnala eventualele inadvertențe, pentru a fi corectate într-o ediție ulterioară.

Desigur, cele relatate în această carte nu reprezintă decât o mică pane din epopeea rezistenței armate anticomuniste din munții României.

Dar, așa cum a scris marele Alexandr Soljenițîn, ca să cunoști gustul apei de mare nu e nevoie să bei toată marea, este de ajuns și o sorbitură.

Editura

PREFAȚĂ

Rezistența împotriva regimului comunist din România a fost generală și a început imediat după așa-zisa eliberare. Ea a însemnat reacția de apărare a demnității naționale împotriva jafurilor, arestărilor și crimelor comise de ocupanții sovietici și de uneltele lor. Aceste fărâdelegi au durat peste patruzeci de ani

Poporul român nu a acceptat niciodată să colaboreze cu dictatura.

S-au găsit și trădători, așa cum au fost peste tot. Soarta lor este pecetluită și nimeni nu le poate schimba denumirea.

România a cunoscut fi lupta de partizani - acea luptă armată care timp de peste un deceniu a cuprins întreg teritoriul și a hărțuit autoritățile vândute intereselor străine.

Am încercat să prezint unele episoade ale acestei lupte, care trebuie să rămână în istoria poporului român, deoarece am cunoscut această luptă în mod direct, fiind unul dintre aceia care au simțit în ceașă țeava pistolului sovietic și au fost călcați în picioare de uneltele ocupantului vremelnic.

Fugărit, am dormit sub clar de lună la adăpostul pădurii, avînd drept pernă cetina de brad, iar pe vreme de furtună piatra rece a grotei carpatine.

I-am cunoscut pe unii din martirii acestei lupte de partizani, care s-au înfrățit cu moartea, mușcînd țărîna, secerăți de gloanțe sub zidul onoarei românești.

Ei au făcut parte dintr-o generație fără tinerețe.

Ei și-au dat viața încredințați că viitorul nu va fi prezentul pe care îl trăiau.

Cu migală am adunat faptă lângă faptă, nume lângă nume, ca să refac o lume de eroi adevărați și de martiri.

Dumnezeu ne-a învrednicii să avem o istorie cu mulți martiri, pe care noi trebuie să-i cinstim.

Alții nu o vor face.

Săpați-le adînc numele în inimă și în piatră! Scrieți-l în veșnici !

Celor ce n-au auzit geamătul poporului român, celor ce n-au văzut copiii smulși de la sînul mamei și sîngele nevinovat curgînd pentru dreptate, străinilor care se-ntreabă ce-am făcut, să le oferim dovezile pe care nici un vecin nu le poate prezenta la proporțiile epopeii noastre și, purtîndu-i de mîină, să le arătăm că pămîntul nostru-i plin de oseminte de la munte pînă la mare, din bordei pînă-n palat, și pretutindeni întîlnești copii ce nu și-au cunoscut părinții sau mame căroră li s-au uscat ochii de jalea așteptării.

Cicerone Ionițoiu